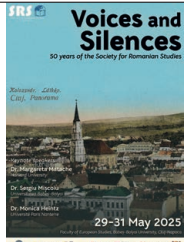

Despre
pesimismul
cultural în
educația
românească

2

Teatru
la Buftea

4

Taberele
ARC, la
Snagov

7

„Pupi
Videodrome”
– povestea
unei expoziții
prinsă într-un
catalog

9

condeie Ilfovene

Nr. 95 | august 2025 | Publicație de cultură

„Incursiune în Țara Luanei - 2025”, tabere culturale interactive

(pagina 7)

(pagina 5)

Zi dedicată tradițiilor românești
la Prefectura Ilfov

(pagina 4)

Relocarea „Casei lui Lișcă”

Despre pesimismul cultural în educația românească

Manualele școlare sunt mai mult decât doar materiale de învățare - spun povești, formează atitudini și influențează modul în care tinerii văd lumea. Dar dacă aceste povești sunt copleșitor de negative? Ce se întâmplă dacă, în loc să construiască rezistență, acestea consolidează neputința și frica? Acestea sunt câteva din întrebările la care cercetătorii Mădălina Chitez, Simina Ioana Frâncu și Roxana Rogobete și-au propus să răspundă.

Preocupate de pesimismul învățat de elevi, cele trei cercetătoare au prezentat în cadrul Conferinței Internaționale „Voci și tăceri”, organizată la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, un studiu referitor la „Pesimismul cultural în educația românească”.

Potrivit Mădălinei Chitez, cercetător în lingvistică aplicată la Universitatea din Timișoara, textele școlare promovează tot mai mult o viziune pesimistă și fatalistă asupra vieții.

În cadrul studiului, în care a fost analizate manuale școlare din diferite perioade (înainte de 1990 și după 2000), aceasta a identificat trei teme problematice predominante: narațiuni negative (despre traume și suferință), fatalism (credința că totul e predeterminat) și sentimentul de neputință (lipsa controlului asupra propriei vieți).

Studiul analizează peste 40 de manuale de limba și literatura română pentru clasele V–VIII, folosind metode de lingvistică de corpus, analiză critică a discursului și analiză a sentimentelor. Comparând manualele vechi (pre-1990) și cele noi (post-2000), cercetarea relevă o tendință accentuată de promovare a poveștilor pesimiste și a unei viziuni fataliste asupra vieții.

Cele trei teme recurente identificate sunt:

- Narațiuni negative – traume, pierderi, suferință
- Fatalism – credința în destin, voia divină, lipsa de opțiuni
- Neputință – pasivitate, constrângere, lipsa de control.

Fragmente precum „Tot în închisoare

rămâi. Chiar dacă nu i se văd zidurile.” sau „Răbdarea nu mai are din ce să se hrănească.” descriu un univers emoțional sumbru, în care elevii sunt puși în fața unor realități crude, fără speranță sau soluții.

Folosind metode avansate de analiză lingvistică, Chitez a observat că manualele moderne, deși lipsite de încărcătura ideologică a celor vechi, prezintă adesea situații traumatice fără rezolvare sau context moral.

Pasaje precum „Toată lumea știe că trebuie să murim cândva. Nimeni nu poate opri moartea. Nu contează dacă vine de la un cancer sau de la un taliban.” (manual pentru clasa a V-a) expun elevii la realități crude fără să le ofere instrumente pentru procesarea lor emoțională.

Manualele moderne tind să prezinte durerea emoțională ca un dat inevitabil, fără context etic sau narativ care să încurajeze reziliența.

Studiul a identificat și cele mai deprimante fragmente din manualele de gimnaziu:

Locul 3: Cu și fără ghiozdan (clasa a șaptea) – Pierdere și melancolia copilăriei;

Locul 2: Legenda Meșterului Manole (clasa a opta) – Sacrificiu uman, durere metafizică;

Locul 1: Eu sunt Malala (clasa a cincea) – Amenințare cu moartea, traumă, fatalism.

Pe de altă parte, surprinzător, manualele vechi, deși ideologic orientate, ofereau un cadru moral mai structurat, care atenua impactul emoțional al textelor negative. În contrast, actualele manuale riscă să alimenteze o cultură a pesimismului și pasivității, cu potențiale efecte de durată asupra modului în care elevii se raportează la provocările vieții și la societate în general.

Concluzia: literatura școlară actuală riscă să alimenteze o cultură a pesimismului, pasivității și resemnării, cu efecte de durată asupra modului în care elevii se raportează la viață și societate. ■

Grade 5 example (p. 220)

OLD textbooks

1. Negative narratives
„Doinesc eternă jale” (I sing eternal sorrow)
„flacăra lor geme” (their flame moans)
„Sunt încă mici și tată n-au” (They are still small and have no father)
„George nu mai vine” (George doesn't return)
„gânduri te frământă” (worries trouble you)

2. Fatalism:
„Nimic nu zici” (You say nothing)
„Mi s-a părut așa” (It just seemed so to me)
„Te uiti la el și nu-l ridici” (You look at it and do not pick it up)
„Clipește-abia din când în când” (It flickers from time to time)

3. Powerlessness:
„Scapi fusul jos” (You drop the spindle)
„firul tău se rupe des” (your thread often breaks)
„Tu faci și-asculti povestea ei” (You stay silent and listen to her story)
„Și stai îngândurată” (You sit lost in thought)

Top 3 most depressing texts in Romanian school textbooks (grades 5-8)

NO 1

Eu sunt Malala (grade 5)
(EN: I Am Malala)
Death threat, trauma, fatalism

NO 2

Legenda Meșterului Manole (grade 8)
(EN: legend of Master Manole)
Human sacrifice, metaphysical pain

NO 3

Cu și fără ghiozdan (grade 7)
(EN: With and Without a Schoolbag)
Loss and melancholy of childhood

Antuanela ROȘIORU

Maria Montessori – pioniera educației moderne

O lume pașnică începe cu educația timpurie

Alexia-Maria JUNCU, studentă FPSE

autoritate, Maria a venit cu ideea că respectul față de copil este esențial. Ea susținea faptul că fiecare copil are un potențial imens, iar rolul adultului este de a-l ajuta să și-l descopere. Metoda Montessori s-a răspândit rapid în Europa și SUA, promovând nu doar o tehnică de predare, ci și o viziune despre cum poate fi construită o societate mai pașnică și dreaptă, pornind de la respectul față de copil.

De-a lungul vieții sale, aceasta a scris peste 15 cărți și sute de articole despre educație, dezvoltarea copilului și rolul adultului în procesul de formare a personalității. Printre cele mai cunoscute lucrări se numără „Mintea absorbantă”, „Copilul în familie” și „Educație și pace”.

Una dintre cele mai inovatoare idei ale sale a fost că educația nu trebuie să se limiteze la acumularea de cunoștințe, ci trebuie să sprijine dezvoltarea completă a persoanei din punct de vedere intelectual, emoțional, social și moral. Acest concept este cunoscut în prezent drept „educație holistică”, care îmbină rațiunea cu emoția, acțiunea cu reflecția, persoana cu societatea. De asemenea, ea considera faptul că o lume pașnică începe cu educația timpurie, care ar trebui să formeze persoane responsabile, echilibrate și capabile de empatie.

Maria Montessori a murit în 1952, dar ideile sale continuă să aibă un impact semnificativ în educația contemporană. Astăzi, există peste 20.000 de școli Montessori în peste 100 de țări. De asemenea, multe principii din metoda sa au fost adoptate și de sistemele tradiționale de învățământ, cum ar fi încurajarea învățării active, respectul pentru ritmul individual de învățare și accentul pus pe dezvoltarea gândirii critice.

Montessori nu a fost doar un pedagog, ci și un reformator educațional, influențând felul în care înțelegem dezvoltarea umană, relația adult-copil, echilibrul între știință și umanism. Lupta sa pentru drepturile copilului, pentru o educație bazată pe respect și libertate de exprimare, dar și pentru un rol activ al femeii în știință și cultură, rămâne la fel de actuală și necesară în prezent. Într-o lume în care schimbarea este rapidă și adesea haotică, ideile Mariei Montessori ne îndeamnă să începem construcția unei lumi mai bune prin educație de calitate, începând cu cei mai mici dintre noi. ■

Sursă bibliografică: „The Montessori Method” – Maria Montessori (1912)

Director al Centrlui Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială

Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR

Redactor șef:
George V. GRIGORE

Redactori:
Cristina ANGHELUTĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ

Foto: George V. GRIGORE

DTP: Dan DULGERU

Tipar: Tipografia București

Tel. 0371.084.001;
e-mail: condeieilfovene@gmail.com
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

condeie ILFOVENE | Nr. 95 / august 2025

Școala de Vară Culturadata

„Managementul și marketingul proiectelor culturale” a ajuns la cea de-a V-a ediție

Între 7 și 11 iulie 2025, la Modul Cărturești a avut loc cea de-a V-a ediție a Școlii de Vară Culturadata. Organizat în regim gratuit de Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală (INCFC), cursul din acest an a avut ca temă – „Managementul și marketingul proiectelor culturale” și s-a adresat studenților de la universitățile umaniste, de arte și economice cu orientare spre management, marketing și mentalitate antreprenorială. Cu alte cuvinte, Școala de Vară Culturadata i-a adus pe managerii culturali „de mâine” mai aproape de chemarea lor. Cine are de obicei idei inovative legate de anumite proiecte culturale, îi place să își asume poziția de lider în echipă, este creativ și se consideră un bun comunicator, a găsit în cursul din acest an o experiență de 5 zile de studiu interactiv, împreună cu formatori și invitați din domeniu. Participanții au fost ghidați să descopere resurse și soluții pentru numeroasele provocări și oportunități ale lumii artistice, încurajați să se conecteze cu oameni creativi,

Surse: culturadata.ro; uaic.ro

interesați de dezvoltarea sectorului cultural din România. Programul a fost dedicat întregului spectru de practici culturale și artistice și a oferit o imagine de ansamblu asupra specificului managementului proiectelor culturale și artistice. Pe parcursul celor cinci zile a fost oferită cursanților o combinație unică de cursuri și workshop-uri dedicate implementării și gestionării unui proiect cultural. Această participare dezvoltă aptitudinea de a lua decizii în cadrul unui proiect cultural, în raport cu atingerea obiectivelor și a scopului final, cultivă arta colaborării, asumarea responsabilității și abilitatea de a comunica în echipă. Au fost selectați 25 de participanți, cu prioritate studenții la teatru, cinematografie, muzică și arte vizuale care nu au avut în programa de învățământ cursuri de management și marketing cultural. Participanții au primit un Certificat recunoscut la nivel național, ca punct de pornire într-o carieră profesionistă de manager cultural. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Muzeul Național Cotroceni, 22 iulie - 14 august 2025

Ateliere de artă și muzeologie

Cea de-a șasea ediție a „Cotroceni Summer School. Ateliere de artă și muzeologie”, un proiect de educație non-formală adresat copiilor cu vârste între 8 și 15 ani, care își propune popularizarea meseriilor de bază din cadrul muzeului prin intermediul patrimoniului deținut, se desfășoară în perioada 22 iulie - 14 august, la Muzeul Național Cotroceni. Atelierele au ca scop dezvoltarea creativității și imaginației copiilor, folosind jocul ca modalitate de descoperire. Copiii sunt invitați să exploreze mecanismele de funcționare ale

unui muzeu într-o manieră creativă și interactivă, luând parte la experiențe educative deosebite, care le oferă prilejul să descopere patrimoniul material și imaterial al Muzeului Național Cotroceni, dezvoltându-și, în același timp, spiritul artistic și abilitățile sociale, de comunicare și interacțiune. Cu ajutorul specialiștilor muzeului, participanții pot descoperi meserii precum cercetător, ghid, curator sau restaurator. Fiecare modul este ghidat de doi formatori și are maxim de 20 de cursanți. ■

Antuanela ROȘIORU

Bibliotecile - o resursă care aduce valoare, nu un cost care trebuie tăiat

Fundația Progress cere valorizarea sistemului public de biblioteci și arată prin studii de impact realizate pentru anul 2024, pe două dintre programele naționale (CODE Kids și Rețeaua Fetelor Neînfricate) implementate în 184 biblioteci publice din România că la o investiție de 1 leu/beneficiar al serviciilor oferite de biblioteci, impactul social a fost, în medie, de 6,3 lei, respectiv un total de 8.220.459 lei.

În contextul recentelor declarații ale prim-ministrului Guvernului României, Ilie Bolojan, privind necesitatea eficientizării sistemului public, Fundația Progress își exprimă public sprijinul față de bibliotecarii din România și atrage atenția asupra rolului esențial pe care aceștia îl joacă în educația și coeziunea comunităților, mai ales în mediul rural. Organizația propune deschiderea unui dialog despre reformarea și valorificarea rețelei de biblioteci publice, bazându-se pe dovezi clare privind impactul acestor instituții. Studiile realizate pe două dintre programele naționale implementate de fundație în 184 de biblioteci publice arată că fiecare leu investit a generat un impact social mediu de 6,3 lei, însumând peste 8,2 milioane de lei doar în 2024. Bibliotecile sunt o resursă care aduce valoare, nu un cost care trebuie tăiat. În ultimii ani, cu sprijinul bibliotecarilor, mii de copii, adolescenți, tineri și vârstnici au avut acces gratuit la cursuri de programare, robotică, educație civică, siguranță online sau alfabetizare digitală. Chiar dacă unele biblioteci nu funcționează la potențial maxim, soluția nu este reducerea posturilor, ci stimularea performanței și dezvoltarea unei viziuni sistemice, în care bibliotecile sunt integrate ca centre de educație, inovare și sprijin local. În multe sate și comune din România, biblioteca este singurul hub educațional activ, iar bibliotecarul este singurul specialist în inteligență artificială, combaterea dezinformării sau alfabetizare digitală. ■

TEATRU LA BUFTEA

„Hainele cele noi ale Împăratului”

Copiii din Buftea și nu numai, au putut afla, în prima duminică a lunii trecute, care este misterul ascuns în „Hainele cele noi ale Împăratului”. Scris de Hans Christian Andersen, basmul a fost publicat prima oară în 1837. Titlul poveștii se referă la ceva acceptat pe scară largă drept adevărat sau demn de laudă, din cauza lipsei de dorință a individului de a-l critica sau de a fi văzut ca fiind împotriva opiniei publice. Basmul a fost pus în scenă de echipa Teatrului „Ion Creangă” din București.

Despre ce este vorba? Doi șarlatani ajung la curtea unui împărat care cheltuiește banii poporului pe haine, în detrimentul treburilor de stat. Dându-se drept țesători, ei se oferă să-i confecționeze haine magnifice, invizibile pentru oamenii proști sau incompetenți. Împăratul îi angajează, iar ei își instalează războaiele de țesut și se apucă de lucru. O succesiune de oficiali, apoi împăratul însuși, îi vizitează pentru a le verifica progresul. Toți observă că războaiele de țesut sunt goale, dar se prefac că nu este așa, pentru a nu fi considerați proști. În cele din urmă, țesătorii raportează că piesele împăratului sunt gata de purtat. Aceștia mimează că îl îmbracă, iar împăratul pornește într-o procesiune în fața întregului oraș. Stânjeniti de întreaga prefăcătorie, locuitorii orașului nu vor să să pară inepti sau proști, așa că nu spun nimic. Singurul care scoate adevărul la suprafață este un copil scoate care spune că împăratul nu poartă nimic. Oamenii își dau seama atunci că toată lumea a fost păcălită. Deși surprins, împăratul continuă procesiunea, mergând mai mândru ca niciodată. Spectacolul se adresează copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 12 ani. Din distribuție au făcut parte Alexandru Prica (Împăratul), Carmen Palcu (A – bun /Coco) și Tudor Morar (A-ham). Regia aparține Ioanei Petre, scenariul – lui Radu Crăciun, scenografia – lui Andrei Răuț, iar muzica –lui Radu Mihalache. ■

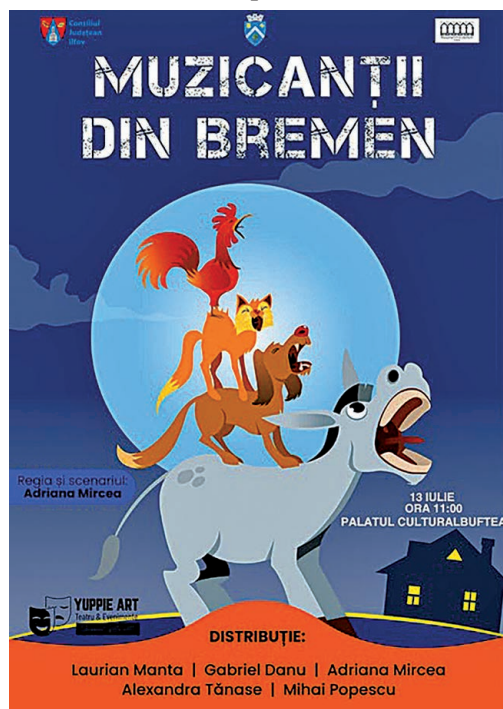
„Muzicanții din Bremen”

Duminică, 13 iulie 2025, Palatul Cultural din Buftea a găzduit spectacolul pentru copii „Muzicienii din Bremen”, creat după o poveste a Fraților GRIMM. Un spectacol vesel și distractiv care vorbește despre prietenia celor patru animale: un măgar, un câine, o pisică, un cocoș – animale foarte diferite și totuși prietene. Aflate în pragul bătrâneții, animalele se lovesc de răutatea stăpânilor lor care, considerându-le inutile, le alungă din ogradă. Astfel, nevoit să își câștige cumva existența, măgarușul hotărăște să plece la Bremen pentru a deveni muzicant. În drumul său îi întâlnește pe ceilalți trei tovarăși și îi convinge să îl însoțească și să își încerce împreună norocul formând o trupă de muzicanți. În calea lor spre destinul artistic mult visat întâlnesc o casă părăsită, dar

locuită fără drept de niște hoți. Oare ce vor face în această situație?

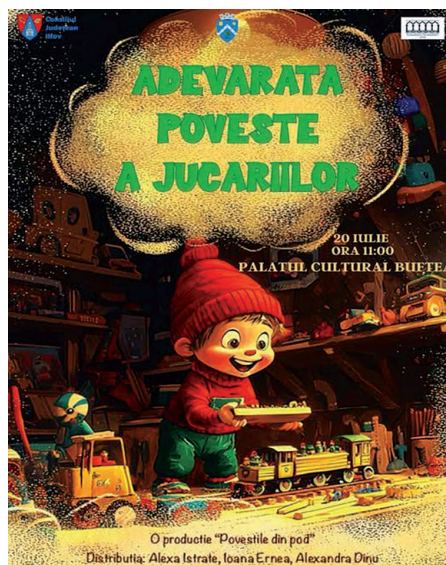
Ce se va întâmpla cu muzicanții noștri? Și oare ce se va întâmpla cu hoții? Ce mister... ce aventură ...ce distracție! Mesajul transmis celor mici, dar și celor mari este unul puternic, despre cum să înveți să îndrăznești să visezi, apoi cum să pornești la drum pentru ați realiza visurile. Iar dacă pe acest drum, în realizarea visurilor tale, se ivește ocazia să alegi între două lucruri... cum să faci alegerea corectă să reușești în viață.

La întrebări precum „De ce au succes muzicienii?” sau „De ce ne place muzica?” au răspuns actorii Laurian Manta, Gabriel Dinu, Adriana Mircea, Alexandra Tănase, Mihai Popescu. Regia și scenariul aparțin Adrianei Mircea. ■

„Adevărata poveste a jucăriilor”

Un alt spectacol matinal pentru cei mici a avut loc în data 20 iulie, tot la Palatul Cultural din Buftea. Din piesa

„Adevărata poveste a jucăriilor”, copiii au aflat că a fost o vreme în care jucăriile erau un lucru rar, iar cei mai mulți nu aveau parte de ele decât dacă spiridușii îi considerau demni de a le meșteri pentru ei.

A fost un spectacol musical, cu actori și păpuși, din care am învățat să îi înțelegem pe cei de lângă noi înainte de a îi judeca. Spectacol este o producție a teatrului „Poveștile din pod”, iar distribuția a fost asigurată de actorii Alexa Istrate, Ioana Ernea și Alexandra Dinu.

Spectacolul s-a adresat copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 12 ani. A fost o poveste plină de haz, magie și întâmplări neașteptate, într-un spectacol interactiv, cu mult umor, personaje savuroase și momente surprinzătoare. ■

„Insomniacii”

În afară de cele trei spectacole pentru copii, Palatul Cultural din Buftea a găzduit și o reprezentație a piesei de teatru „Insomniacii”, semnată de dramaturgul Mimi Brănescu. Evenimentul a avut loc în data de 12 iulie, fiind o producție a Teatrului de Artă din București. Dacă ați dat curs acestei invitații ați putut fi prezenți la o comedie savuroasă despre banalitatea vieții și drama condiției umane, despre oameni rătăcind în absurd, care se agață de gânduri revelatoare, oricât de caraghioase, în speranța ieșirii din anonimat.

Spectacolul este demonstrația perfectă a faptului că, în mișcarea sa browniană, universul interior al fiecăruia, indiferent de legile absurde care îl guvernează, se poate ciocni de altele asemenea, având ca efect nu un impact cutremurător, ci un imprevizibil umor de situație.

Spectacolul este o comedie nebună cu și despre nebuni și nebunie. Au jucat actorii Liviu Cheloiu, George Constantinescu, Marin Grigore. Regia - Sorin Militaru.

Spectacolul cu această montare a participat la mai multe festivaluri în întreaga țară: Festivalul Internațional de Teatru „Tragos”, Tulcea(2011), Festivalul Național de Teatru „Vino la Vâlcea”, Râmnicu Vâlcea (2011), Festivalul de Teatru „25 de ore de teatru non-stop – Respiră Teatru”

(2011), Festivalul Underground, Arad (2010), Festivalul Unidrama, Târgu Mureș (2010), Festivalul EuroArte, Iași (2010), Festivalul Comediei Românești-FestCo, București (2014), Festivalul Exceptio, Baia Mare (2014). Spectatorii au plecat încântați de faptul că nu au probleme care să le tulbure somnul, așa cum au pățit cei din piesă, iar câteodată „Noaptea este un sfetnic bun!”. ■

Cele patru piese de teatru jucate la Buftea în luna iulie 2025 au fost organizate de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Palatul Cultural Buftea și Primăria Buftea.

Zi dedicată tradițiilor românești, la Prefectura Ilfov

Din când în când trebuie să ne amintim de strămoși, de moștenirea autentică, de sufletul fiecărui fir de iarbă ce se ridică spre soare, de râu, de ram... În fiecare port popular cusut cu migală, în fiecare cântec de dor și joc, în fiecare obiect meșteșugit cu har se află o parte din sufletul acestui neam. De aceea, joi,

24 iulie 2025, între orele 10.00 și 13.00, la sediul Instituției Prefectului- Județul Ilfov a avut loc un eveniment deosebit: o zi dedicată sufletului românesc. Este nevoie pentru a trăi împreună o asemenea zi în care tradițiile românești sunt în centrul atenției. Astfel au fost deschise porțile unei expoziții de costume populare autentice (colecția Culcescu Florentina și Vasile Humeniuc), în care fiecare ie, fotă sau brâu spune o poveste despre rădăcini, familie și identitate. Atmosfera a fost completată de Ansamblul folcloric „Doina Ilfovului” (coordonat de profesor coregraf Daniela Mândroc), care a susținut un program artistic inspirat din cântecele și dansurile satului românesc, păstrând astfel vie moștenirea folclorică a Ilfovului și nu numai și aducând la

Prefectură bucuria tradițiilor românești autentice, transmise din generație în generație. Prin talentul și energia tinerilor care îl formează, ansamblul reușește să exprime esența identității românești, cu respect și pasiune pentru moștenirea culturală. Evenimentul a inclus și o expoziție de costume populare autentice, simboluri vii ale rădăcinilor noastre culturale, precum și momente oferite de invitați speciali, printre care și Grupul Vocal-Instrumental „A Doua Familie” al Centrului Cultural Buftea. La programul zilei a contribuit și Asociația Culturală Brănești, condusă de prof. Ovidiu Marius Sebe, cu deja celebrii „Cuci” mascați, dar și cu un stand de prezentare a „Zestrei Cucilor”, cu elemente populare specifice aceste localități ilfovene. Pe lângă aceste momente speciale, au fost pregătite și alte surprize care au adus zâmbet, emoție și mândrie în inimile participanților. România profundă nu este o poveste uitată. Este vie, plină de culoare, de sunet, de credință și simplitate. Este acea parte din noi care ne leagă de trecut și ne dă sens în prezent și în viitor. ■

George V. GRIGORE

Casa Frusina din Corbeanca, decor pentru videoclipul „Astăzi cânt pentru bunici”

Pe lumea aceasta există oameni care ne iubesc înainte ca noi să știm ce înseamnă iubirea. Oameni care ne spun povești cu glas cald, ne așteaptă cu ochii înlăcrimați la poartă și ne iartă chiar și atunci când uităm să le mai dăm un telefon. Acești oameni sunt bunicii noștri – rădăcinile blânde ale familiei

noastre, trecutul nostru viu și sprijinul nevăzut din fiecare zi. Despre acest univers blând și plin de mângâiere avea să scrie și să interpreteze o melodie interpretul de muzică populară Andrei Ioniță. Căutând un spațiu plin de astfel de amintiri în care să realizeze videoclipul acestei melodii a ajuns și la noi, la

Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Doamna Alexandrina Niță, directorul Centrului, l-a îndrumat către Radu Ștefănescu, președintele Asociației „Monumente Renăscute”. Astfel s-a ajuns ca videoclipul să fie filmat la „Casa Frusina din Corbeanca”, parte a „Muzeului Caselor Tradiționale din Ilfov”, care mai are în inventar două astfel de case, la Măgurele și Buftea. „Casa Frusina” se află în Parcul Corbeanca. A fost construită de Nicolae N. Frusina între anii 1920-1930, în satul Tamași din Corbeanca, pe actuala Str. Trandafirului la nr. 20. Casa a fost donată Primăriei Corbeanca de ultimul moștenitor și, cu ajutorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, care a implicat și Asociația „Monumente Renăscute”, a fost salvată, făcând parte dintr-o categorie

emblematică a tipologiei arhitecturii vernaculare interbelice din zona Ilfov, fiind mutată și reconstruită în Parcul Corbeanca. Încântat de locația aleasă, interpretul de muzică populară Andrei Ioniță ne mărturisește următoarele: „Această piesă am scris-o în amintirea bunicii pe care nu-i mai am, dar care trăiesc în fiecare colț din sufletul meu. Și în cinstea celor care încă sunt cu noi, pentru tot ce au făcut și continuă să facă, cu o dragoste fără margini. Clipul ăsta e pentru voi.” Textul melodiei este semnat de Mihai Pascari și Andrei Ioniță, iar linia melodică aparține lui Ștefan Marinache și Andrei Ioniță. Melodia a fost acompaniată de Orchestra „Folclor” a Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” din Chișinău - maestru dirijor și orchestrator: Adrian Nisteanu. La filmare au participat Zoia Panainte (bunica), Tasache Panainte (bunicul) și Andrei Mihnea-Ioan (nepotelul). ■

George V. GRIGORE

Relocarea „Casei lui Lișcă”

Iată că proiectul de „Salvare a patrimoniului ilfovean vernacular” început acum doi ani cu mutarea și reconstituirea Casei tradiționale din Corbeanca, continuat cu Casa din Măgurele, a ajuns la cea de a treia mutare importantă. De data aceasta este vorba despre relocarea Casei lui Lișca din Dărăști la Buftea, în „Parcul dintre flori”. Proiectul a început în luna martie 2025 și se desfășoară până în septembrie. La sugestia mai multor persoane din comunitate, a fost înaintată către Consiliul Local Dărăști- Ilfov cererea pentru relocarea și restaurarea în orașul Buftea a uneia dintre ultimele case bătrânești din zonă. Casa va fi relocată anul acesta în „Parcul dintre flori” din Buftea. Salvarea „in situ” nu ar fi fost posibilă întrucât terenul și imobilul sunt scoase la vânzare și sunt foarte puține șanse ca viitorul proprietar să păstreze clădirea, zona fiind în plin avânt de dezvoltare imobiliară. De relocare se ocupă Asociația „Monumente Renăscute”. După relocare, comunitatea va decide care va fi rolul cultural și social al casei: muzeu țărănesc local, centru de manifestare a artelor și meșteșugurilor populare sau chiar moderne, centru de zi pentru copii sau seniori, ateliere sau școli de vară pentru elevi și studenți, școală confesională pentru tineri, cabinet psihoterapeutic de suport pentru tinerii dezorientați și vulnerabili etc. Proiectul include toate etapele necesare pregătirii pentru mutare „in situ” (proces de fotografiere și fixare

a planurilor arhitecturale, urmat de „desfacerea” bucată cu bucată a construcției și pregătirea pentru relocare; demontare, curățare, conservare, reconstituire sau reconstrucție), transportul, depozitarea temporară și construcția propriu-zisă (ridicarea „scheletului” de lemn și piatră (fundații, stâlpi, căpriori, urși, tălpi etc.), umplerea pereților cu vâlătuci de pământ frământat cu pleavă și paie, tencuire, acoperire, văruire, finisare). Proiectul se desfășoară cu ajutorul Consiliului Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, împreună cu Primăria orașului Buftea și Asociația „Monumente Renăscute”. ■

George V. GRIGORE

Cernica

„Ziua Porților Deschise” pe situl arheologic de la Glina-Bălăceanca

SITUL ARHEOLOGIC GLINA-BĂLĂCEANCA
ZIUA PORȚILOR DESCHISE
17 IULIE 2025

Scriam cu ceva vreme în urmă despre multitudinea de situri preistorice aflate în jurul capitalei, pe teritoriul județului Ilfov. Și iată că, Muzeul Municipiului București, în parteneriat cu Universitatea din București, Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan” și Muzeul Național de Istorie a României, cu susținere din partea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI), și în colaborare cu Primăria Comunei Cernica, au organizat în data de 17 iulie, „Ziua Porților Deschise” pe situl arheologic de la Glina-Bălăceanca. Aceasta s-a întâmplat după trei săptămâni intense de cercetare arheologică a specialiștilor, cu descoperiri care au variat de la mărgelile fine din lut și os, până la figurine,

locuințe preistorice, șanțuri și obiecte din cupru. Au fost invitați elevi ai școlilor din Cernica și din alte unități de învățământ interesați de istoria veche a României. A fost permis accesul la șantierul sitului și la suprafețele cercetate, prezentându-se fragmente de istorie veche de peste 7.000 de ani. Jurnal de șantier arheologic (23-27 iunie) În prima săptămână pe situl de la Glina-Bălăceanca, echipa de cercetare și-a concentrat toate forțele pe organizarea șantierului și deschiderea a două suprafețe în punctul Tell Glina. Despre impunătoarea movilă, formată în partea superioară din locuiri antropice succesive, știam din cercetările anterioare că ascunde vestigii din epoca timpurie a bronzului (cultura Glina, cca 2800–2300 î.Hr.), care suprapun altele mai vechi, din perioada eneolitică

(culturile Boian și Gumelnița, cca 5000–4000 î.Hr.). Cu unelte adecvate, determinare și curiozitate – dar și pe o căldură la limita suportabilității (noroc cu umbrarul construit în prima zi) – am trasat și deschis o primă suprafață în partea de nord a movilei, unde, în anumite zone, am atins deja nivelul eneolitic, reprezentat de resturile unor construcții din lut nears. Aici, se pare că nivelul din epoca bronzului este absent. O altă secțiune a fost trasată într-o zonă mai centrală a movilei, pornind de la curățarea malurilor unde au existat săpături anterioare, cu scopul de a verifica stratigrafia și de a colecta probe pentru analize pluridisciplinare de laborator. Au fost astfel identificate straturi antropice cu o grosime de cca 3 m, cele mai vechi fiind reprezentate de o groapă eneolitică (posibil cultura Boian), iar cele mai noi – de o vatră din lut, datând din epoca bronzului (cultura Glina). Materialele arheologice descoperite până acum sunt abundente. Se remarcă ceramica fragmentară, dar și resturi faunistice, piese din os, lut sau

piatră. Majoritatea însă provin din straturile superioare, redepозitate secundar în pământul vegetal, coluviu scurs pe pante și în pământul rezultat din vechile săpături. Lipsite de un context primar, valoarea lor științifică este mult diminuată. Am avut însă plăcuta surpriză ca, în jurul vetrei din epoca timpurie a bronzului, să descoperim o roțiță de la un car miniatural din lut, specific pentru această perioadă. Alături de aceasta se afla și o piatră sferică în curs de prelucrare, care cel mai probabil urma să devină un cap de măciucă. Într-un context fortuit, dar din aceeași perioadă, au fost găsite trei fragmente de cuțite retușate pe silicolite aduse din zone îndepărtate, precum și un cap de măciucă fragmentar, realizat tot dintr-o rocă exotică. Începând de săptămâna viitoare, ne vom mări considerabil echipa, cu noi arheologi și studenți de la Facultatea de Istorie, care vor veni pentru practica de specialitate. Șirul descoperirilor abia a început. Vom reveni curând cu noi detalii. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

„Incursiune în Țara Luanei - 2025”, tabere culturale interactive

Programul cultural anual derulat de Primăria Moara Vlăsiei în parteneriat cu Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și Societatea Culturală Laura cuprinde în acest an tabere gratuite pentru aproximativ 300 de elevi (5 serii aflate în vacanța de vară) din Moara Vlăsiei și localitatea înfrățită Puhoi (din Republica Moldova), după modelul de succes implementat pe tipicul taberelor culturale interactive „Transilvania 2023”. Taberele culturale Interactive „Incursiune în Țara Luanei” au avut loc în perioada iunie – iulie pe durata a trei zile / serie, cu baza la Hotelul Cazinou din Sărata Monteoru. Programul a cuprins vizite la Vulcanii Noroioși, Muzeul Județean Buzău, Muzeul Etnografic, Muzeul Chihlimbarului de la Colți, Cascadele din Munții Buzăului, Ansamblul rupestriu Aluniș, Trovanții, Tabăra de sculptură de la Măgura, Satul dacic, Barajul Siriu. Au avut loc și activități sportive (drumeție, înot) și programe artistice comune cu obiceiuri și tradiții. ■

George V. GRIGORE

Otopeni Opera în Parc

Pe 12 iulie, Parcul Unirii din Otopeni, a devenit o veritabilă scenă lirică în aer liber, găzduind spectacolul „Opera în Parc”, un eveniment cultural organizat de Primăria Otopeni și Centrul Cultural „Ion Manu” din localitate care a reunit nume valoroase ale scenei artistice românești. Într-un cadru natural și relaxat, accesibil publicului de toate vârstele, concertul a reunit momente de operă, balet și acompaniament live, într-o atmosferă vibrantă și emoționantă. Adulți, tineri și copii au primit cu entuziasm reprezentația, spectatorii fiind impresionați de eleganța și farmecul personajelor lirice. Artiștii au fost întâmpinați cu aplauze îndelungate și ovații spontane. Evenimentul i-a avut în prim-plan pe sopranele Georgiana Dumitru și Cătălina Sima, baritonii Constantin Doppler și Cristian Ruja, balerina Raluca Jercea și pianistul Alexandru Ptașnic. Regia a aparținut lui Alexandru Nagy, iar producător a fost Andrei Vlădilă. Programul a inclus arii celebre din repertoriul internațional – Mozart, Rossini, Puccini, dar și lucrări ale compozitorilor români, alternând momentele vocale cu secvențe coregrafice. ■

Program-pilot al Taberelor ARC pentru copii români din afara granițelor, la Snagov

În perioada 1 iulie – 2 septembrie 2025, Departamentul pentru Românii de Pretutindeni (DRP) organizează cea de-a XVI-a ediție a Programului de „Tabere ARC”, pentru copii români de pretutindeni. La ediția din acest an participă 7.000 de elevi și tineri români din afara granițelor țării. Peste 5.000 de copii vin din comunitățile românești istorice – Moldova, Ucraina, Serbia, Ungaria, Albania. Timp de o săptămână, copiii participă la activități culturale și educative și își perfectionează limba română și cunoștințele despre România participând la ateliere interactive cu teme din portul popular, confecționarea obiectelor de artizanat sau alte meșteșuguri tradiționale. Mai mult, ei vor afla mai multe despre evenimentele istorice, relieful și cultura zonei în care se află, prin excursii sau alte activități – dans, muzică, activități sportive și cu caracter preventiv (prim-ajutor, siguranță rutieră, prevenirea incendiilor, campanii antidrog etc.), întâlniri cu reprezentanți ai autorităților locale. În premieră, în acest an o astfel de tabără este organizată la Centrul Sportiv Național „Elisabeta Lipă” Snagov (județul Ilfov). Taberele ARC vizează conștientizarea apartenenței la identitatea culturală română, aprofundarea cunoștințelor de cultură și civilizație românească, promovarea educației în limba română și dezvoltarea abilităților de comunicare, precum și accesul la valorile patrimoniului cultural românesc. ■

Cătălin DRAGOMIR

Maraton la „Varaton”

Ațiunile culturale ale acestei veri punctează întreaga hartă a județului Ilfov cu concerte și spectacole, ateliere și simpozioane, care aduc arta mai aproape de oameni, răcorindu-le sufletul și inima. În fiecare an, „Varaton”-ul de la Otopeni creează o atmosferă deosebită, organizarea fiind impecabilă, iar artiștii sunt așteptați cu nerăbdare. În acest an, după zile întregi de caniculă, norii și vântul domol au fost un plus de răcorire pentru eveniment. Spectacolul a început în data de 11 iuliecu evoluția lui Mattyas (Valentin-Bogdan Florea), alături de dansatoarele Alexia și Bianca. Microfonul a fost preluat de Deliric (Răzvan Eremia), care alături de DOC (Vlad Munteanu, artist de muzică underground) a făcut un show spectaculos de muzică rap. „Varaton”-ul a continuat cu Nicole Cherry, care a prezentat un show dinamic, cu tunuri de confetti și mult fum, lumini, backing vocals, instrumentiști. Pe scenă a urcat Libia Buble, care a modificat delicat linia melodiilor, adăugând un ușor sound rock, apreciat de public. Următorul artist a fost Mario Fresh. Cu un vibe cu adevărat „fresh”, așa cum îl știm, tânărul a făcut un spectacol deosebit. A dansat mult, a coborât în public, a dat mâna cu fanii, a creat o poveste frumoasă atunci când spectatorii au aprins luminile telefoanelor și au cântat alături de el „Caliente”. Finalul celei de-a XV-a ediții a evenimentului muzical de vară, organizat an de an la Otopeni, a aparținut Mirei, tânăra artistă din Târgu Jiu, ale cărei piese devin hituri la scurt timp de la lansare. A fost o seară pe placul tinerilor, un adevărat maraton, la „Varaton”! ■

George V. GRIGORE

O icoană „rătăcită” aproape 40 de ani s-a reîntors la Mănăstirea Cernica

✍ George V. GRIGORE

Epocile vin și trec, lăsând în urma lor bucurii și tristeți, creații omenesti fără de asemănare sau goluri greu de umplut. Așa s-a întâmplat și la schimbarea de regim din '89, când ne-au crescut aripile libertății fără de hotare. În vâltoarea acelor evenimente s-a pierdut și o icoană veche de trei secole, care ar fi făcut parte din vechiul iconostas al Bisericii „Sfântul Nicolae” de la Mănăstirea Cernica. Cum a dispărut? La un moment dat, s-a hotărât înlocuirea iconostasului bisericii Sfântului Nicolae de la Mănăstirea Cernica (jud. Ilfov) și mutarea icoanelor vechi în muzeu. Aceasta a fost clipa când icoana importantă s-a pierdut și vreme de 40 de ani nimeni nu a mai știut nimic de ea. A reapărut în 2015, în cadrul unei licitații de artă. Cel care a cumpărat-o i-a descoperit între timp povestea și s-a

hotărât să o returneze, gratuit, Mănăstirii Cernica. În cadrul licitației, care era una de artă sacră, prețul de pornire al icoanei ar fi putut fi 4.000 de euro și ar fi ajuns ușor la 10.000 de euro. Însă, cel care o achiziționase deja de la o altă licitație, din 2015, s-a gândit să o dea înapoi gratuit. Icoana intitulată „Duminica Samaritencii” provine din școala românească de iconografie de la sfârșitul sec. al XVIII-lea și a fost restaurată de experții Casei de Licitații „A10 by Artmark”, fiind restituită mănăstirii cu sprijinul Asociației Comercianților de Opere de Artă. „Vedem și la dantela de lemn, și la culorile folosite, și la stil, toate acestea. Uitați și scrisul este în chirilică, toate acestea ne-au ajutat să putem să zicem că e de aici de la Cernica”, a precizat starețul mănăstirii. ■

Biserica satului Pasărea, parte din zestrea Brăneștiului

20 iulie este o zi de mare sărbătoare pentru toți creștinii ortodocși care îl cinstesc pe Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul și o zi specială pentru enoriașii din satul Pasărea, deoarece în această zi este și hramul bisericii satului, care îl are ca ocrotitor pe Sfântul Proroc. Biserica a fost ridicată acum 176 de ani și a fost sfințită chiar în data de 20 iulie, după cum scrie în pisania bisericii. În altar, la proscomidiar, există o placă din marmură pe care sunt inscripționați ctitorii bisericii, primul menționat fiind chiar Ilie, apoi măicuțe de la Pasărea, preoți și enoriași ai satului. La finalul acesteia este scris „Fondată la anul 1894, maiu 9”. Cel mai probabil în acest an a fost ridicată actuala biserică în locul celei vechi, zidită în anul 1848. Unele surse indică faptul că biserica este mai veche de 1848 și că exista încă din anul 1844. În preajma bisericii încă se mai păstrează cruci vechi de piatră ca mărturie a unor vremuri îndepărtate. Inițial biserica avea o singură turlă deasupra pronaosului. Între 1976-1978, biserica a suferit reparații capitale, vechea turlă a fost mutată deasupra naosului, iar deasupra pridvorului s-au adăugat două turle mici. Între 1979-1980, biserica a fost repictată în tempera de

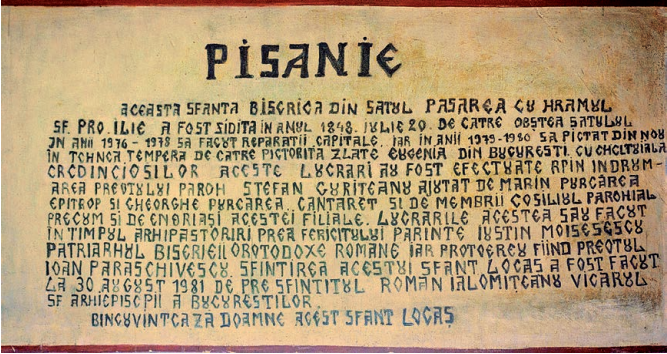
Eugenia Zlate, la inițiativa preotului paroh Ștefan Gurițeanu, a epitropului Marin Purcărea și cântărețului Gheorghe Purcărea, fiind resfințită în ziua de 30 august 1981. Pe un cadran din peretele dinspre miază-zi al bisericii sunt trecuți donatorii, cei care au contribuit atât la refacerea bisericii, cât și a picturii. Bisericuța modestă nu atrage prea mult atenția trecătorului, însă puțini cunosc faptul că a fost clasificată monument istoric, de clasă B, figurând pe lista monumentelor

istorice din România. Împreună cu ansamblul monahal al mănăstirii Pasărea, reprezintă singurele monumente istorice de pe raza localității

Brănești. Fotografiiile au fost realizate de Marius Pistrui în cadrul proiectului „Zestrea Brăneștiului” inițiat de Asociația Culturală Brănești. ■

✍ profesor Marius-Ovidiu Sebe

✍ profesor Marius-Ovidiu Sebe

Crucea misterioasă din strada Viilor din Brănești

La Brănești, pe strada Viilor, sus în deal la Gârla Mare cum ar spune unii săteni, stă ca o strajă în marginea satului, lângă gardul străzii, o cruce mică de piatră. Pare a fi o cruce veche dacă avem în vedere faptul că urmele degradării în timp sunt vizibile, iar inscripția este aproape în totalitate ștersă de trecerea vremii. Nu se cunosc informații despre aceasta, dar cu siguranță locuitorii străzii Viilor sau sătenii din vecinătatea crucii cunosc de la părinți sau bunici povestea ei. Poate avea legătură cu decesul unui om, cu un eveniment istoric, o jertfă, pomenirea sufletelor celor plecați la cele veșnice, delimitarea unui hotar, apropierea unei fântâni etc.

Orice informație care s-a păstrat pe cale orală privind această cruce este importantă și ne ajută în demersul de cercetare și de stabilire a rolului și importanței acesteia. Dacă dețineți informații privind această cruce, vă rugăm să le postați la comentariile de pe facebookul meu! ■

George V. GRIGORE

La Craiova există un muzeu dedicat în exclusivitate personalităților culturii române aflate în exil.

Cu sediul în Casa Dianu, clădire-monument istoric, construită la începutul secolului al XX-lea, „Muzeul Cărții și Exilului Românesc” se află în administrarea Bibliotecii Județene „Alexandru și Aristia Aman” Dolj și este singura instituție culturală de acest gen la nivel național. Ideea înființării acestui Muzeu, concretizată inițial în 2016, sub forma unei „Biblioteci a Exilului Românesc”, constând din lucrări și volume, documente, poze și însemnări ale generației exilului stabilite în Franța, începând cu mijlocul secolului trecut, a luat amploare de-a lungul anilor. Eforturile organizatorilor s-au îndreptat în direcția reîntregirii culturii românești cu tezaurul cultural realizat în afara țării, din anii exilului românesc postbelic până în prezent. Sunt aduse în atenția publicului, opera scrisă a unor figuri marcante ale istoriei și culturii românești. Exilul românesc postbelic a fost provocat de instaurarea regimului comunist, de apariția Cortinei de Fier, care a scindat Europa după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial. Mulți dintre intelectualii

Unicat național: Muzeul Cărții și Exilului Românesc

români s-au împotrivit cenzurii și au ales, forțați de noile condiții sociale și de anularea libertăților, calea exilului.

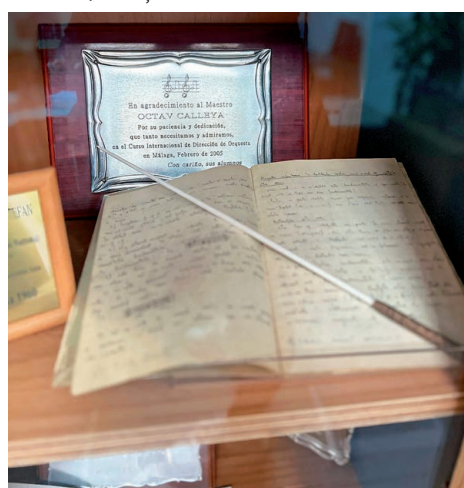
Poligloți și sincronizați științific și bibliografic cu Occidentul, cei mai mulți dintre ei s-au impus în mediile în care au migrat. Azi, „Muzeul Cărții și Exilului Românesc” se constituie într-un proiect de anvergură unic, în patrimoniul căruia se găsesc zeci de colecții extrem de valoroase. Proiectul a luat naștere din nevoia și necesitatea generării unei viziuni de ansamblu asupra creațiilor spirituale românești realizate dincolo de hotarele țării în vremea regimului comunist. Unicitatea fondurilor din Muzeu este dată de remarcabila lor diversitate, ușor de observat, mai ales prin prisma domeniilor reprezentate, de la științele umaniste și sociale, teologie și muzică, până la artele spectacolului și cele vizuale, dar și a tipurilor de materiale ce compun fiecare colecție în parte. Eforturile instituționale vizează așadar, popularizarea operelor semnate de nume sonore ale exilului românesc și care, până în prezent, au circulat

aproape o jumătate de secol doar în afara granițelor țării, numai o mică parte fiind editate și traduse în limba română.

O frescă documentară a activității culturale a exilului românesc

Vizitând rând pe rând exponatele, avem ocazia să parcurgem cu privirea scrisul de mână al autorilor binecunoscuți nouă, așa cum acesta apare în dedicațiile olografe din cărțile prețioase sau în manuscritele și documentele originale din bibliotecile personalităților reprezentate în Muzeu, pe filele de corespondență purtată de scriitori celebri din exil, dezvăluite în premieră publicului din România. Pot fi admirate și piese de mobilier, obiecte personale și fotografii inedite, dar și unicate de artă vizuală din

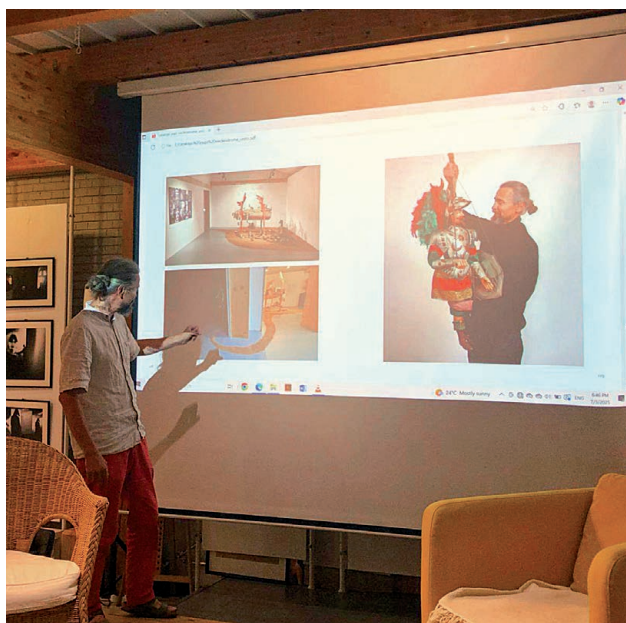
pictură, sculptură, desen sau gravură, care ne îngăduie ca, preț de o clipă, să ne imaginăm în mintea scriitorilor și creatorilor de artă frumoasă.

Arhivele aflate în patrimoniul muzeal reprezintă o mărturie solidă, o frescă documentară a activității culturale, științifice și artistice întreprinse de personalități ale exilului românesc, precum și un neprețuit instrument de cercetare pentru toți cei preocupați de creațiile și memoria oamenilor de cultură, stabiliți pe întreg mapamondul în comunism. Fiecare colț din Muzeu a fost gândit ca spunând o poveste. Toate bunurile din patrimoniul muzeal, de la materialele scrise la cele audio-video, stau mărturie atât activității creatoare, cât și vieții din culise a unor reprezentanți de seamă ai culturii românești. Colecțiile muzeului provin din donații, iar prima asemenea donație a fost făcută de academicianul Basarab Nicolescu. Patrimoniul „Muzeului Cărții și Exilului Românesc” este alcătuit din fonduri de documente și colecții personale ale lui Dinu C. Giurescu, Dan Berindei, Basarab Nicolescu, Mircea Eliade, Leonid Mămăligă, Vintilă Horia, Cicerone Poghir, Andrei Codrescu, Cezar Vasiliu, Ion Deaconescu, Andrei Șerban, Paul Barbăneagră, Corneliu Șerban Popa, Mircea Milcovitch, Maria Mesterou, Constantza Buzdugan, Rodica și Șerban-Viorel Stănoiu, Romulus și Ileana Vulpescu, Valeriu Veliman etc. În afară de cărți, colecția cuprinde tablouri semnate de Miron Kiropol, fotografii personale și documente în original, obiecte personale, fotografii și corespondență cu personalități din țară și din exil: corespondența cu Vintilă Horia, George Uscătescu, Ileana Mălăncioiu, Ion Pop, Eugen Simion, Mircea Ciobanu, Monica Lovinescu și Virgil Ierunca, Constantin Abăluță, Ioan Țepelea, Constanța Buzea, Mircea Zăciu, Alexandru Sfârlea, Alex Dohi, Letiția Ilea și Magda Cărneci. ■

„Pupi Videodrome” – povestea unei expoziții prinsă într-un catalog

Pe 3 iulie 2025, am avut bucuria de a fi invitați la evenimentul de final al expoziției „Pupi Videodrome”, organizat la Seneca Anticafé. Expoziția, adusă în România de „Muzeul Internațional al Marionetelor Antonio Pasqualino” din Palermo și găzduită de „Muzeu- Atelier Școala de la Piscu”, în perioada 2.03-2.07.2025, a reunit iubitori de artă, tradiție și patrimoniu viu. Am răsfoit catalogul expoziției, lansat cu această ocazie, și am descoperit imagini pline de farmec cu marionetele tradiționale siciliene incluse în

patrimoniul UNESCO din anul 2001. Am aflat cum a fost posibilă realizarea acestei expoziții și cum, datorită interesului publicului, perioada inițială a fost prelungită, confirmând succesul acestui proiect. A fost o seară care a adus împreună oameni care cred în cultura vie, în puterea tradițiilor de a construi punți și în importanța dialogului intercultural, în prezența antropologului și curatorului Rosario Perricone și a gazdelor Adriana și Virgil Scripcariu. Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea

Culturii Tradiționale Ilfov susține cu bucurie proiectele care apropie comunitatea de valorile culturale și tradițiile care merită păstrate și transmise mai departe. Cu siguranță, pe viitor ne așteaptă și alte expoziții interesante la Muzeu-Atelier Școala de la Piscu! Pentru cei interesați, un exemplar tipărit al catalogului costă 15 euro și poate fi achiziționat de pe site-ul Muzeului Pasqualino. ■

George V. GRIGORE

Undeva, la marginea de est a Bucureștiului, lângă Gara Titan, Niculae Malaxa a deschis un mic atelier de reparat vagoane și materiel rulant. În anul 1919 a cumpărat de la statul român mai multe hectare de teren și a construit o mare fabrică după proiectul arhitectului Horia Creangă. O construcție modernă unde a montat foarte multe utilaje noi și a început să lucreze din august 1921. Din istoricul uzinei, anul 1927 a avut o importanță cu totul deosebită pentru dezvoltarea uzinelor „Malaxa”. La 13 martie a fost promulgată „Legea fabricației în țară a locomotivelor și vagoanelor” de cale ferată. La acea dată fabrica ajunsese deja la un nivel care permitea încheierea unui contract cu CFR-ul pentru livrarea anuală a 20 de locomotive noi. La 1 ianuarie 1928 s-a ridicat primul stâlp al Fabricii de Locomotive, iar la 20 septembrie 1928 s-a pus în lucru prima locomotivă care a fost predată Căilor Ferate Române la 20 decembrie 1928. O plăcuță comemorativă amintește de acest moment. Câțiva ani mai târziu, la 30 noiembrie 1933, pe unul din stâlpii Fabricii de Locomotive s-a montat o nouă placă aniversară care a marcat livrarea locomotivei cu numărul 100. În 1939 în Uzinele „Malaxa” s-a construit locomotiva cu seria

Simbolul Malaxa

151.000 cu o viteză de 126 km/oră, de concepție originală, una din cele mai puternice din Europa acelor vremuri, care a fost expusă cu mare succes la Târgul Internațional de la Milano în 1940. Unul din cele două exemplare prototip a fost preluat, în contul datoriilor de război, de către URSS împreună cu Laminorul de 14 țoli, aflat pe amplasamentul fostei fabrici de țevi Republica. După naționalizare, în 1948, uzina Malaxa a fost redenumită ”23 August”. În 1949 locomotivele cu abur au fost scoase din producție. Până atunci, fuseseră construite 519 bucăți reprezentând 8 tipuri de locomotive de diverse puteri de tracțiune și viteze. Vârful de producție - 93 locomotive - a fost înregistrat de Uzinele Malaxa în 1935. Niculae Malaxa a hotărât atunci diversificarea producției de locomotive extinzând activitatea și la motorizarea vagoanelor vechi de călători, cu sprijinul marelui inventator, ing. Gogu Constantinescu, obținând și în acest domeniu rezultate majore. Astfel, cu o energie care i-a surprins pe mulți dintre contemporanii săi, Niculae Malaxa a început producția de automotoare.

Așa a făcut ca în mai 1937 să expună un automotor dublu la Târgul de primăvară de la Belgrad, unde a avut un mare succes în competiția cu automotoarele Fiat și Breda din Italia. La Uzinele Malaxa s-a construit și primul prototip de mașină mică din România, o mașină cu 7 locuri, foarte modernă pentru vremea respectivă, care atingea o viteză de 140 km/oră. Malaxa a avut construite vile de odihnă și recreere la Mamaia și Predeal pentru muncitorii din uzină. Pe actuala stradă Maior Coravu există și acum un ansamblu de blocuri cu 2 etaje construite tot de Malaxa pentru salariații săi. În total, Uzinele Malaxa au produs 238 de automotoare de diferite tipuri și viteze. Sub denumirea Întreprinderea „23 August” s-au construit remorci pentru tramvaie, tractoare pe șenile, tractoare compactoare, trailere pentru transport agabaritic, compresoare de aer industrial, betoniere, autobuze prototip, utilaje pentru industria siderurgică, metalurgică, fabrici de ciment, utilaje petroliere și chimice, gazocompresoare, motoare Diesel de diferite puteri, prese de vulcanizat anvelope auto, utilaje pentru mase plastice, rezervoare sferice petroliere, vagoane cisterne petroliere, vagoane de transport fontă lichidă, vagoane platforme și de mărfuri, cuplaje hidraulice, pluguri de zăpadă pentru CFR, matrițe și ștanțe. Continuând linia de inovație, fabrica a construit așa-zisele ”cârțițe” pentru pentru săpărea tunelurilor de metrou. În anul 1992, fabrica a fost botezată „FAUR” și avea peste 20.000 de angajați. După privatizare din 2005, pentru că nu a mai avut comenzi, fabrica rămăsese cu 300 de angajați. Acum, întreprinderea nu mai există, nefăcând față economiei de piață. ■

 Victor COLONELU, regizor film

Pregătiri pentru Gala HOP – Gala Tânărului Actor 2025

În perioada 28-31 august 2025, la Teatrul de Stat Constanța, are loc a 28-a ediție a Galei Tânărului Actor HOP, eveniment UNITER aflat sub direcția artistică a regizorului Erwin Șimșensohn. Preselecția ediției din acest an, care are

tema „Povești vechi, atitudini noi”, a avut loc la jumătatea lunii iulie, la Teatrul Excelsior din București. Juriul - format din regizoarea Diana Mititelu și actorii Diana Lupescu și Marius Turdeanu – a selectat următorii concurenți pentru a participa în competiția de la Constanța:

Secțiunea Individual

1. Laurențiu Bobeică – Universitatea „Dunărea de Jos” Galați (2021)
2. Cristina Bordeanu – Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca (2022)
3. Aurelian Culea – Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, București (2020)
4. Antonia Dobocan – Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu (2021)
5. Patricia Flack – Universitatea Națională de Artă Teatrală și

- Cinematografică „I.L. Caragiale”, București (2024)
6. Otniel Floruț – Universitatea de Vest din Timișoara (2021)
7. Cătălina Frunză – Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, București (2022)
8. Alex Gabera – Universitatea de Arte din Târgu Mureș (2023)
9. Constantin Grigorescu – Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași (2023)
10. Cătălina Gulan – Universitatea de Arte din Târgu Mureș (2020)
11. Iulia Ioana – Universitatea de Vest din Timișoara (2020)
12. Veronica Odagiu – Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, Chișinău (2022)
13. Buse Ozgul – Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, București, 2024
14. Petra Andreea Panait – Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, 2022
15. Ania Petrean – Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, 2023
16. Costin Stăncioi – Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, București (2024)
17. Denisa Tudora – Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca (2023)
18. Demetra Vasiliu – Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași (2022)

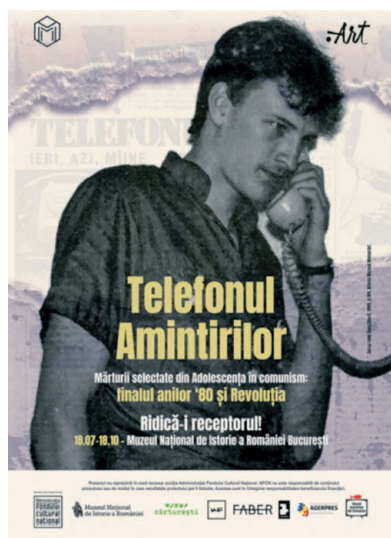
Secțiunea Grup

1. Insula dreptății (după „Orestia” – partea I: „Agamemnon” de Eschil, „Medeea” de Euripide și „Medeea” de Seneca), cu Costinel Antone, Raoul Ipate, Teodora Tudose și Rania Zane – Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, București (2024)

2. Interior-expus, după „Mede/ea sau Despre fericirea conjugală” de Roxana Marian, cu Alex Gabera și Alex Stoicescu – Universitatea de Arte din Târgu Mureș (2023 / 2022)
 3. Swipe right for Lysistrata, cu Andrea Mihaela Cuc, Cătălina Gulan și Denissa Rogoz – Universitatea de Arte din Târgu Mureș (2020)
- Tabăra Pre-HOP, următoarea etapă a concursului Galei HOP, s-a desfășurat la Constanța, în perioada 27 iulie – 2 august 2025, iar actorii selectați în urma audierii au participat la ateliere de lucru susținute de regizori, dramaturgi și profesioniști din domeniul managementului cultural și castingului., precum și la activități interactive și de cunoaștere reciprocă, menite să stimuleze colaborarea și coeziunea în cadrul grupului. Ca și la edițiile anterioare, Gala Tânărului Actor – HOP 2025 își propune să devină o platformă relevantă pentru promovarea și sprijinirea tinerilor actori aflați la început de drum artistic. ■

Telefonul Amintirilor, punte între generații

Finalul anilor '80 și Revoluția: o perioadă trăită intens de unii, cunoscută din povești de alții, sau abia acum descoperită în paginile manualelor. Indiferent unde te situezi, Muzeul Național de Istorie a României vă invită într-o călătorie în inima acelor ani. S-au adunat amintiri personale, înregistrări video și fragmente de presă, toate parte din cel mai nou și ultim capitol al proiectului Adolescența în comunism: finalul anilor '80 și Revoluția. Multe dintre aceste mărturii prind viață în Telefonul Amintirilor, o instalație unde un

simplicu gest – ridicarea receptorului – deschide o poartă spre trecut. Din 18 iulie până în 18 octombrie, Muzeul Național de Istorie a României îi așteaptă pe curioși să asculte povești despre penuria cotidiană și cozile interminabile din perioada comunismului, despre tensiunea și speranța momentelor cruciale ale Revoluției din 1989 sau despre euforia primului Revelion liber.

„Telefonul Amintirilor este o poartă directă spre realitatea anilor '80 și a Revoluției. L-am umplut cu mărturii autentice, adunate direct de la oamenii care au trăit acele vremuri. Aici vei asculta povești nespuse despre cozile interminabile la alimente, despre penuria care modela fiecare zi, și despre momentele cruciale ale Revoluției din 1989. Fiecare cifră formată devine o șansă de a te conecta cu o bucată de istorie personală, o memorie vie care altfel ar rămâne tăcută. E o invitație să descoperi, să înțelegi și să simți ecoul unor vremuri care ne-au definit. Ridică receptorul și ascultă!”, ne îndeamnă Smaranda Pasicu, co-fondatoare Muzeului Memoriei. Telefonul Amintirilor este cea mai cunoscută instalație creată pentru Muzeul Memoriei, cu participări la peste 70 de evenimente indoor și outdoor, cu peste 11.000 de ascultări, în 15 orașe. Telefonul Amintirilor e o punte între generații, elementul de legătură între diferite vârste, interactiv, emoțional și educativ.

Muzeul Memoriei este un proiect al ONG-ului cultural Punctart, o capsulă digitală a istoriei colective care se construiește, zi de zi, cu amintirile tuturor. În același timp, proiectul Muzeul Memoriei a fost gândit ca un demers educațional și cultural care promovează patrimoniul național prin analiza unor momente istorice marcante din evoluția României și utilizarea noilor tehnologii ca limbaj comun cu publicul tânăr. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Fostul conac Lecca-Micșunești, un loc istoric cu utilități contemporane

George V. GRIGORE

Ansamblul fostului conac Lecca-Micșunești, din satul Micșuneștii Mari (comuna Nuci) este o comoară istorică edificată la mijlocul secolului al XVIII-lea (conform Listei Monumentelor Istorice) și se compune din clădirea conacului, turnul de poartă – azi o ruină (datat sec. XVII conf. LMI) și Biserica Născătoare de Dumnezeu” (datată 1743 conform pisaniei/1748).

Conacul a fost ridicat pe o proprietate dăruită familiei de domnitorul Mihai Viteazul, la 1599. Proprietarul a fost Iordache-Asan Micșunescu și familia acestuia, fiind menționați și în pisania bisericii. Ca istoric al proprietarilor moșiei, conform proprietarului Ion Stavraca, avem următoarele date: la anul cca. 1755, după moartea lui Iordache Micșunescu, satul intră în posesia unuia dintre fii, Constantin; fiica acestuia, Maria, se căsătorește la 1785 cu paharnicul Dimitrie Polizu. Până în 1875 moșia aparține familiei și urmașilor familiei Polizu, iar între 1875-1879, fiind cumpărată ”la meza”, are noi proprietari (A. Keva, E. Mavrocordat și P. Vioreanu). În 1879, proprietara întregii moșii este E. Mavrocordat, la 1882 moșia este vândută lui Simeon Mihălescu, care o donează în 1904 familiei Lecca, cu care se înrudea prin soția sa, Agatha. Din 1904 până în 1949 moșia aparține Sylviei Lecca, fiind ulterior naționalizată. După naționalizare, conacul a fost lăsat să se degradeze și, mai apoi, începând cu anii 1960 până în 1993, a fost folosit ca școală. În anul 1993, edificiul a reintrat în posesia proprietarului său, Ioan Stavraca și soției acestuia, Henriette Ana Maria, nepoata Sylviei Lecca.

Ca poziționare, conacul este așezat într-un loc pitoresc, în apropierea unui lac (Lacul Mare, fosta Baltă Micșunești) cu stufăriș și arbuști. Probabil că ansamblul, pe lângă clădirea conacului și turnul de poartă, a mai cuprins și anexe gospodărești, precum și grajduri, magazii de cereale, locuințe pentru slujitori, dar și un zid de incintă. Un element important al ansamblului era biserica, cu rol de paraclis al ansamblului boieresc, dar astăzi având un regim juridic diferit.

„Formele arhitecturale și decorative ale arhitecturii civile din secolul al XVIII-lea din Țările Române au ca matrice planul palatelor Renașterii italiene: un dreptunghi regulat și în mijlocul fiecărei fațade câte o ieșitură, un salon mai mare pe fațadele laterale, un foisor cu o scară de piatră alăturată de el pe fațada principală

și spre grădină pe fațada opusă o loggia, formând un salon mare, deschis, cu coloane de piatră ce susțin arcade” (vezi Mogoșoaia sau Potlogi). Cele care au planul pătrat sau dreptunghiular, din care face parte și conacul Lecca, au un parter scund și un etaj mai înalt, cu câte un corp ieșit pe unele sau pe fiecare dintre fațade, formând sau un foisor cu scară sau o loggia sau un cerdac, sau un sacnasiu cu colțurile teșite.

În Conacul Lecca mai există două biblioteci superbe din stejar sculptat cu o monogramă înscrispionată SM care, alături de un birou în același stil din prima jumătate a secolului XIX, alcătuiau camera de lucru a lui Simeon Mihălescu. Acesta a fost membru în Divanul Ad-Hoc care l-a votat pe Cuza, devenit proprietar al moșiei Lecca Micșunești, la 5 aprilie 1882, cumpărând proprietatea de la Ecaterina Mavrocordat, Gheorghe Lahovari, soții Șuțu și doamna Zoe Paciurea.

Ca obiectivul principal al unui program de restaurare și punere în valoare, Conacul Lecca - Micșunești a „îmbrăcat” noi haine și poate găzdui diferite acțiuni culturale și educative. În acest an a fost buna gazdă a Simpozionului de Geografie „Cununa cu diamante”, care și-a desfășurat lucrările în vastele spații ale acestuia, bucurând oaspeții cu răcoarea sa, cu istoria sa... ■

CCD Ilfov, partener activ în formarea liderilor educaționali prin proiectul național „Lead4Edu”

Casa Corpului Didactic Ilfov se alătură inițiativei naționale pentru creșterea calității managementului în învățământul preuniversitar, în cadrul proiectului „Lead4Edu – Leadership și management strategic pentru educație de calitate”, lansat de Universitatea din București.

Începând cu anul școlar 2025-2026, Casa Corpului Didactic Ilfov va contribui activ la formarea a 150 de cadre didactice cu atribuții manageriale din județul Ilfov, în cadrul unui amplu program de perfecționare profesională acreditat, parte a proiectului „Lead4Edu – Leadership și management strategic pentru educație de calitate” (ID 159370/02.04.2025).

Proiectul, finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), are o valoare totală de 9 milioane lei și își propune formarea a 1.175 de manageri educaționali la nivel național.

În cadrul acestui proiect se vor derula două programe de formare: unul destinat personalului implicat în conducerea unităților și instituțiilor de

învățământ preuniversitar (directori, directori adjuncți și membri ai structurilor manageriale din școli), furnizat de casele corpului didactic, și unul destinat personalului cu atribuții manageriale din inspectoratele școlare județene și din alte structuri educaționale relevante, furnizat de Universitatea din București.

Alături de Universitatea din București, care coordonează proiectul prin UniBuc Consult și Direcția Proiecte de Dezvoltare și Învățare Continuă, în consorțiu sunt implicate CCD Ilfov, CCD București, CCD Prahova, CCD Giurgiu și compania Ascendis Consulting. Obiectivul comun este

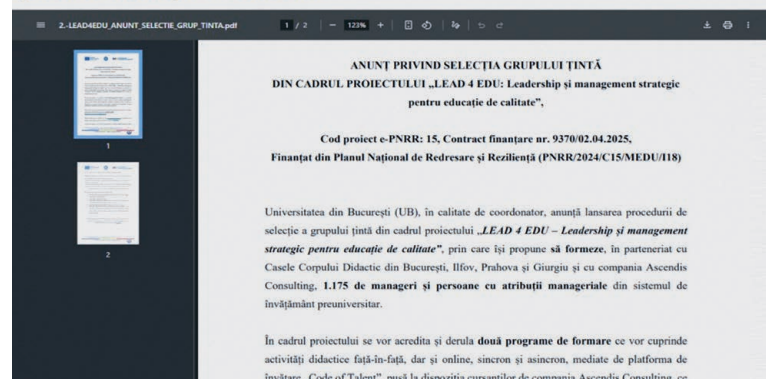
profesionalizarea funcțiilor de conducere în educație și consolidarea unei guvernante eficiente, prin dezvoltarea competențelor manageriale ale personalului cu rol decizional în sistemul educațional.

În județul Ilfov, Casa Corpului Didactic va organiza și desfășura programul de formare destinat managerilor unităților de învățământ, în strânsă colaborare cu ISJ Ilfov, în trei centre de formare: sediul CCD Ilfov, Liceul Teoretic „Horia Hulubei” din Măgurele și Școala Gimnazială Nr. 2 din Chitila. Durata cursului este de 84 de ore și se va desfășura în regim blended learning: 51 de ore față în față, 12 ore online sincron și 21 de

Prof. metodist Marius-Ovidiu SEBE

ANUNȚ PRIVIND SELECȚIA GRUPULUI ȚINTĂ DIN CADRUL PROIECTULUI „LEAD 4 EDU: Leadership și management strategic pentru educație de calitate”

ore online asincron, utilizând platforma educațională „Code of Talent”, pusă la dispoziție de Ascendis Consulting.

Structurat pe șase module esențiale – leadership situațional, management instituțional, management financiar, managementul resurselor umane, managementul curriculumului și managementul performanței educaționale – programul se adresează directorilor, directorilor adjuncți și membrilor consiliilor de administrație din școli. Scopul este dezvoltarea abilităților de leadership, promovarea unui mediu educațional incluziv și reducerea inechităților,

prin strategii moderne și colaborative de conducere. Înscrierile au început. Pentru a face parte din grupul-țintă al programului de formare, puteți completa online formularul de înscriere până la data de 6 septembrie, accesând linkul disponibil pe site-ul Casei Corpului Didactic Ilfov, unde se regăsesc toate detaliile necesare. Prin „Lead4Edu”, se pun bazele unor comunități de practică și ale unei oferte flexibile și sustenabile de formare continuă, care răspunde nevoilor concrete ale managementului educațional din România. ■

Oportunități valoroase de networking și leadership organizațional

Am participat la programul de formare, cu titlul „Leadership and Organizational Culture For Inclusive Education”, desfășurat în perioada 21-25 iulie 2025 la Milano, Italia, organizat de Araxa Edu în cadrul consorțiului ERASMUS+ Educație școlară Nr. de referință 2023-1-RO01-KA121-SCH-000133006. Programul de formare s-a bazat pe leadership aplicat la educația incluzivă, beneficiar Casa Corpului Didactic Ilfov.

La programul de formare au participat manageri / lideri educaționali, cadre didactice de predare și auxiliare din România și Lituania. Dna prof. Ana Maria Bostan, coordonator județean la Let's Do It, Romania, ne-a fost dirijor / trainer talentat și empatic. Mulțumim!

Am fost implicat într-o varietate de activități menite să-mi îmbunătățească înțelegerea și abilitățile practice în

prof. dr. Florin Petrescu

promovarea unor medii de învățare incluzive. Acestea au inclus: ateliere și seminarii despre politici, strategii și cele mai bune practici în educația incluzivă, sesiuni de colaborare cu lideri școlari și cadre didactice pentru a discuta provocări și a împărtăși abordări de succes în ceea ce privește incluziunea, proiecte de echipă axate pe dezvoltarea de planuri de acțiune pentru leadership incluziv în școli, oportunități de networking cu profesioniști internaționali, promovând schimbul intercultural de idei și experiențe.

Activitățile mi-au aprofundat conștiința principiilor leadershipului incluziv și mi-au consolidat capacitatea de a conduce medii educaționale care sprijină toți profesorii și elevii. Ca urmare a participării la activitatea de mobilitate privind leadershipul în educația incluzivă, am dobândit atât cunoștințe teoretice cât și abilități practice care mi-au îmbunătățit competențele profesionale. Mai exact mi-am aprofundat înțelegerea cadrelor și legislației educației incluzive, în special implementarea Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (CDPD) și a principiilor Designului Universal pentru Învățare (UDL). Mi-am îmbunătățit abilitățile de leadership și de luare a deciziilor în contextul dezvoltării politicilor incluzive și al implementării la nivelul Casei Corpului Didactic Ilfov. Mi-am dezvoltat abilități practice în efectuarea de evaluări ale nevoilor și în conceperea de planuri de acțiune incluzive adaptate la diverse categorii de cadre didactice. Am învățat

strategii eficiente pentru conducerea și sprijinirea profesorilor în instruirea diferențiată și crearea unor medii de învățare accesibile. Mi-am îmbunătățit capacitatea de a facilita colaborarea dintre directori, familii și specialiști externi pentru a sprijini elevii cu nevoi de învățare diverse. În plus, am devenit mai încrezător în promovarea unei culturi incluzive la nivelul Casei Corpului Didactic Ilfov, asigurându-mă că diversitatea este văzută ca un punct forte. Per total, participarea la curs mi-a dat instrumente și perspective concrete pentru a conduce mai eficient în contexte educaționale incluzive. Experiența mea de mobilitate Erasmus+ a fost extrem de îmbogățitoare, atât profesional, cât și personal.

Unul dintre cele mai pozitive aspecte a fost oportunitatea de a interacționa cu educatori și lideri din medii culturale și educaționale diverse. Acest schimb de perspective mi-a lărgit considerabil

înțelegerea modului în care este abordată educația incluzivă în diferite contexte. Am apreciat în mod deosebit concentrarea practică a sesiunilor de instruire, care au oferit exemple din viața reală, studii de caz și strategii pe care le pot aplica direct în munca mea. Programul a oferit, de asemenea, oportunități valoroase de networking, permițându-mi să construiesc conexiuni profesionale durabile pentru colaborări viitoare. Pe de altă parte, intensitatea programului a limitat uneori timpul pentru reflecție și discuții mai profunde. În edițiile viitoare, puțin mai mult timp pentru dialog în grup și planificare practică ar fi benefic. Per total, experiența a fost inspirațională și împuternicitoare și mi-a reafirmat angajamentul de a conduce o schimbare incluzivă în educație. Aș recomanda cu căldură acest program de mobilitate altor profesioniști care doresc să își îmbunătățească abilitățile în leadership incluziv. ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov